

ELLEMANN JENSEN SOM STATSMINISTER I GEORGIEN?

Forklaring senere. Det var med gode venners hjælp, at min kone Lisbeth og jeg i maj 1994 havde fået lovning på et interview med Georgiens statsoverhoved - Eduard Sjevardnadse. Vi var blevet lovet et kvarter, men fik over en halv time. I enrum med denne murbrækker, der som sovjetisk udenrigsminister og sammen med bl.a. amerikanske George Schultz og efterfølgeren James Baker i slutfirserne forenede Tyskland og tegnede konturerne til et nyt og mere fredeligt Europa.

I begyndelsen af 1990'erne var Sjevardnadse vendt tilbage – nu som statsoverhoved i sit hjemland Georgien. Han viste sig lige så behagelig, så intelligent og nærværende at være sammen med, som vi havde forestillet os efter indtryk fra hans tid som udenrigsminister. Vi sad i Eduard Sjevardnadses modtageværelse i præsidentpaladset i Tbilisi og hørte ham trække hovedlinjerne op i sit lands øjeblikkelige situation med tilbageblik til makkerskabet med Gorbatsjov i perestrojkaens første år i midten af 1980'erne.

Georgiens økonomiske situation var alt andet end misundelsesværdig. Konsekvenserne af Sovjetunionens opløsning i 1991 havde trukket deres dybe spor i landet på den anden side af Kaukasus-kæden. Økonomien lå i ruiner, og regionale og nationale konflikter var brudt op og havde medført blodige og endnu ikke heledede sår. Og arrene efter dem ville være synlige i årtier fremover. Vi talte også om perestrojka, om Gorbatsjov og om historiens betydning.

Mod slutningen faldt snakken på Danmark, hvis solide demokrati, Sjevardnadse kun havde lovord til overs for. Ligeledes lovord til vor egen Uffe Ellemann Jensen. De havde som udenrigsministre flere gange mødt hinanden og lært at sætte pris på hinanden. Uffe fik følgende karakteristik: *Held og lykke med ham. Han er en meget stærk og dygtig politiker. Jeg har besøgt ham privat og sætter ham højt – også som menneske. Skulle det ikke lykkes ham at blive statsminister i Danmark, kan han komme til Georgien og blive min statsminister. Her er nok at lave!*

Hjemvendt sendte vi naturligvis hilsenen videre til Uffe. Han kvitterede med bl.a. den oplysning, at de to udenrigsministre hjemme hos ham - ved siden af så meget andet – også havde udvekslet erfaringer med brugen af en græsslåmaskine.